

Un procés històric clau als transports públics: la municipalització de metro de Barcelona

24.7.2026 - Rosa Avis | Transports Metropolitans de Barcelona

TMB recrea, al web dedicat al Centenari del Metro, l'evolució del suburbà i com va passar a convertir-se en un servei de titularitat pública.

Entre els diversos recursos digitals que TMB va dedicar al [Centenari del Metro de Barcelona](#) volem que preu atenció al *microsite* [Crònica d'un viatge. Història de la xarxa de metro de Barcelona](#). Aquest espai digital permet a l'usuari escollir entre tres línies de navegació (**Trajecte, Històries i Cronologia**) i apropar-se als 100 anys de servei del metro.

A la secció **Trajecte**, i després d'una introducció, trobeu set etapes, cada una de les quals iniciades per un **vídeo interactiu en 3D** del traçat històric de les línies de metro sobre un model també 3D interactiu de la ciutat de Barcelona i municipis metropolitans on dona servei la xarxa. És un recurs visual molt didàctic i lúdic per explicar la relació entre el creixement de la capital catalana i la seva àrea metropolitana i l'evolució de la xarxa de metro, i viceversa. Els continguts de les etapes estan il·lustrats amb nombroses imatges de **l'arxiu fotogràfic de la Fundació TMB**.

Fixem-nos en els capítols dedicats al 'Creixement (1951-1967)' i 'La gran expansió del metro (1968-1982)'. El Gran Metro i el Transversal van restar inalterables fins als anys 50, quan l'economia del règim franquista, després de gairebé tocar fons, comença a recuperar-se de la mà del comerç internacional i l'entrada de capital estranger: És el període popularment conegut com **"desarrollismo"**, una crònica d'especulació, transgressions i manca de planificació urbanística. Aquest pla preveia dues grans zones d'expansió de la ciutat als dos extrems de la Diagonal. La zona més propera al Besòs es va reservar com a zona d'habitatge obrer, mentre que la part alta de la Diagonal es va destinar a residències d'alt nivell. I és davant aquest creixement sense precedents quan es fa necessari expandir i municipalitzar el metro per garantir la mobilitat arreu de la ciutat.

Per convertir-se en un servei de titularitat pública, l'Ajuntament va decidir assumir el control de les societats privades que gestionaven la xarxa subterrània. Aquest procés històric, que s'allarga gairebé una dècada, és molt complex i requereix nombroses gestions administratives i la construcció de noves infraestructures. L'octubre de 1952 el Ple de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar un acord on es preveia la municipalització de totes les empreses de transport públic de la ciutat, afectant el Ferrocarril Metropolità de Barcelona, el Gran Metropolità de Barcelona i Tramvies de Barcelona. L'any 1955 els propietaris del Gran Metropolità de Barcelona i Tramvies de Barcelona van firmar l'acord de l'adquisició de les accions per part l'Ajuntament. És concretament el 28 de juny de 1961 quan es fusionen les dues companyies privades en una única empresa pública, el Ferrocarril Metropolità de Barcelona.

La municipalització va inaugurar una nova etapa. D'una banda, l'Estat va assumir els costos d'infraestructures. D'altra, es va dissenyar un pla de metros que creava quatre de les línies actuals (L1, L3, L4 i L5) i dissenyava les línies mestres per a la seva progressiva expansió. Actualment, el metro és un servei públic gestionat per empreses municipals sota l'empara de l'Àrea Metropolitana

de Barcelona (AMB).

Tens més informació sobre el creixement, la municipalització i d'altres etapes històriques del metro de Barcelona entrant en aquest [enllaç](#).

Darrera modificació

24.07.2026

<https://noticies.tmb.cat/historia/proces-historic-clau-transport-publics-municipalitzacio-de-metro-de-barcelona>